

عنوان مقاله:

اعتباریابی و رواسازی ابزار ارزیابی قابلیت های یادگیری سازمانی در فدراسیون های ورزشی ایران

محل انتشار:

دوماهنامه مطالعات مدیریت ورزشی، دوره 6، شماره 27 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

امین کلانی - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، پژوهشگاه تربیت بدنی و علوم ورزشی

علیرضا الهی - استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

هدف از مطالعه حاضر اعتباریابی و رواسازی ابزار ارزیابی قابلیت های یادگیری سازمانی در فدراسیون های ورزشی ایران بود. این تحقیق از نوع مطالعات همبستگی است. جامعه آماری پژوهش، شامل کارشناسان 52 فدراسیون ورزشی به تعداد 700 نفر بود. از بین جامعه مذکور، 185 کارشناس به روش تصادفی ساده گزینش شده و پرسشنامه قابلیت یادگیری سازمانی، توسط آنها تکمیل شد. ابزار اندازه گیری، پرسشنامه گومز و همکاران (2005)، حاوی 17 سوال 5 گزینه ای بود که قابلیت یادگیری سازمانی را در قالب 4 مولفه مورد سنجش قرار داد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه توسط 7 نفر از اعضای هیات علمی که در زمینه یادگیری سازمانی سابقه فعالیت تحقیقی داشتند، تایید شد. همچنین جهت بررسی روایی سازه ابزار مذکور، از روش تحلیل عاملی تاییدی (چرخش واریماکس)، با استفاده از نرم افزار لیزرل انجام شد. نتایج نشان داد تمام 17 سوال پژوهش از نظر داشتن بار عاملی (0/4) معیار مینا، توانستند در 4 عامل یادگیری سازمانی دسته بندی شوند. بار عاملی این خرده مقیاسها از 0/52 تا 0/81 متغیر بود. برای اندازه گیری تناسب مدل، از شاخصهای (AGFI، CFI، GFI، RMSEA، X2/df) استفاده شد. مقادیر بدست آمده به ترتیب: 0/95، 0/97، 0/98 و 0/90 بود، که مناسب بودن مدل، از لحاظ شاخصهای برازش را نشان می-دهد. تحلیل پایایی ابزار مذکور نیز نشان داد ضرایب پایایی آلفای کرونباخ در چهار عامل استخراج شده بین 0/79 تا 0/84 متغیر است. از این رو ابزار دارای پایایی مناسب میباشد. با عنایت به یافته ها، وجود ابزاری پایا و معتبر جهت ارزیابی قابلیت یادگیری سازمانی میتواند مدیران و محققان آتی را در راستای ارزیابی وضعیت یادگیری سازمانی در سازمان های ورزشی ایران کمک نماید.

کلمات کلیدی:

مدل معادلات ساختاری، یادگیری سازمانی، نهادهای ورزشی، اعتباریابی ابزار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/765173>

